

LEVEN BUITEN HET PARADIJS

DINSDAG 7 APRIL

STILTEMOMENT 2

1. Welkom

Na al uw kwaad gebeurde het – wee, wee u! spreekt de Heere HEERE (Ezechiël 16: 23)

2. Gebed

3. Zingen - Psalm 121:2

Hij is, *al treft u 't felst verdriet,*
Uw *wachter*, die uw *voet*
Voor wankelen behoedt;
Hij, *Isrels Wachter*, sluimert niet;
Geen *kwaad zal u genaken;*
De *HEER zal u bewaken.*

4. Bijbellezing - Johannes 11:31-38a

31 Toen dan de Joden, die met haar in het huis waren en haar troostten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging, volgden zij haar en zeiden: Zij gaat naar het graf om daar te huilen.

32 Zodra dan Maria kwam waar Jezus was, en Hem zag, viel zij aan Zijn voeten en zei tegen Hem: Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn.

33 Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering.

34 En Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tegen Hem: Heere, kom het zien.

35 Jezus weende.

36 De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had!

37 En sommigen van hen zeiden: Kon Hij Die de ogen van de blinde geopend heeft, ook niet maken dat deze niet gestorven was?

38 Jezus dan, opnieuw heftig bewogen in Zichzelf, kwam bij het graf.

5. Overdenking: *Leven buiten het Paradijs*

6. Stiltemoment

7. Muzikaal intermezzo - In deze stilte (Sela)

Geef ons uw vrede, in deze stilte.

Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw vreugde, in deze stilte.

Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw zegen, in deze stilte.

Breng onze onrust tot rust.

8. Gebed

9. Voordracht

Leg maar stil je handen, leg je levenslot
In de trouwe handen van de Heere God
Blijf altijd geloven hoe Hij het ook beslist
Dat de Vader boven zich nooit vergist

Leg maar stil je handen, veilig is je lot
In de Vaderhanden van de Heere God
Leef je in angst en vreze, heb je soms verdriet
God zal met je wezen, Hij verlaat je niet

Leg maar stil je handen, en aanvaard je lot
Het is in goede handen bij de Heere God
Blijf op Hem vertrouwen, waar je ook heen moet gaan
Het zal je nooit berouwen, je komt veilig aan.

10. Zingen

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat glans bezat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.

U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

11. Afsluiting

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. (Openbaring 21: 4-5a)

